

konec. Ložje se pa to opravlja z malo stekleno brizgalnico. Vsakih osem dni naj se to ponavlja. Vsak drug večer jim dajmo $\frac{1}{6}$ litra medu, kateremu smo pridjali 30—40 kapljic salicilnega špirita.

Čebelarjem pa tudi škoduje, če čebele v druge panjove po med hodijo. Temu se v okom pride, če se maloštevilnim panjem vratica zmanjšajo. Večkrat ni družega pomočka, kakor slabe panjove odstraniti.

Satovju zelo škodljiv je črviček voščenega molja. Čistenje panju, posebno odstranjenje moljevih zapredek se priporoča kot sredstev zoper tega škodljivca. Zunaj panju pa žvepleni sopar jajčka in črvičke pomori.

Večkrat miši čebelam veliko škodujejo. Mala vratica jim zabranijo priti v panj, in v pasti jih tudi veliko lahko polovimo.

Razun tega imajo te koristne živalice še mnogo sovražnikov med tiči. Ose, sršeni in mravlje tudi rade v panjove po med hodijo, pa le malo škode prouzročujejo.

Gospodarske novice.

Koliko imamo na Kranjskem živine?

Kakor znano, štela se je o priliki ljudskega številjenja leta 1869. in 1880. tudi živina. Morda bode marsikaterega zanimalo, ako povemo, koliko smo imeli živine leta 1869. in koliko je imamo sedaj; te številke, ki nam kažejo stanje naše živine, do sedaj še niso bile objavljene. Šteli so:

	Leta 1880.		leta 1869.	
Konj . . .	21.975	—	19.365,	toraj več 2.610
Mul in oslov	156	—	222	„ manj 66
Goveje živine	225.144	—	189.540,	toraj več 35.604
Ovac	67.431	—	85.161	„ manj 17.730
Kôz	15.636	—	16.555	„ „ 919
Svinj	73.130	—	63.358	„ več 9.772
Panjev	32.125	—	25.203	„ „ 7.922

Iz tega se razvidi, da se je število goveje živine, konj, svinj in čebel pomnožilo, število ovac, kôz, mul in oslov pa zmanjšalo. K.

Vvažanje goveje živine na Laško

bilo je od meseca septembra lanskega leta prepovedano. Po vladinih poročilih od 15. maja je pa zopet dovoljeno iz našega cesarstva vvažati živino v Italijo. Opozorjemo živinorejce posebno na to, ker se bo sedaj živina zopet lažje prodajala in boljše plačevala.

Gospodarjem

priporočamo sedaj, ko se setva ajde bliža, še enkrat velikansko japonsko ajdo, kakor smo uže v 16. številki našega lista poročali. Dobi se pri trgovcu Fr. Dolencu v Škofjiloki in v Kranji. Sploh se hvali ta ajda, kakor jako velika in rodovitna in vredna poskušnje.

C. k. ministerstvo kmetijstva

naznanja, da se sedaj izdelava posebna sol v koscih (Salzwürfel), katera je neobhodno potrebna, ako hočemo narejati puter, ki dalj časa obstane. Metrični cent stane 9 gold. 80 kr. Dobi se: Salinenverwaltung in Ebensee.

Gospodarske izkušnje.

Kaj imamo storiti, ako nam toča vinograde potolče?

Poročali smo uže, da je toča vipavske in štajarske vinograde močno poškodovala. Ako pogledamo tak po-

škodovan vinograd, vidimo mnogo trt, od katerih ni družega ostalo, kakor samo kratek konec, pri drugih uničen ves letošnji prirastek, nekatere so pa polomljene, razbite in počene.

Gotovo je žalostna stvar, pregledavati tak vinograd, pomagati se dá samo na ta način, ako gledamo na to, da napravimo trte z umnim obrezovanjem in obdelovanjem vsaj za prihodnje leto rodovitne. Pri trtah, katere imajo samo letošnji prirastek poškodovan, poiščejo naj se iste mladike, ki so zdaj na starem lesu do zadnjega očesa dobro ohranjene ter se naj obrežejo do tega očesa.

To oko jelo bode gotovo poganjati uže meseca julija, napravilo bode krepke mladike, iz katerih bo postal uže prihodnje leto rodoviten les. Tiste mladike pa, ki nimajo več nobenega zdravega očesa, naj se popolno odstranijo; stara trta jela bode na novo zopet poganjati. Najboljše je, ako pustimo samo dve najkrepkejši mladiki rasti, ter porežemo vse druge. Ko ste ti dve mladiki uže precej močni postali, naj se zopet okrajšate do zadnjega očesa, katere bodo potem uže letos olesenele.

Razumevno je, da se ne sme z obrezovanjem pričeti takoj po toči; trte naj se pusté vsaj nekoliko časa, da se zopet nekoliko okrepčajo. Koj po toči izgledajo vinogradi v resnici strašno, pripomorejo si pa kmalu in potem še le lahko določimo, kaj bode treba porezati in kaj ne.

Toča tudi mnogo zemlje iz vinogradov odnese, treba je toraj zemljo spraviti nazaj in jo nasuti okolo trt, ako se to ne zgodi, se trta rada posuši.

Natoroznanske stvari.

Naravoslovna črtica.

Ker se letošnje leto v resnici „kebrovo in mrčesje leto“ imenovati zamore, bode morebiti častitim čitateljem „Novic“ dovoljno, da jim tukaj nekoliko vrstic iz splošnega življenja kebrovega podam, po katerih bode jim moč tega škodljivca od vseh strani natančneje opazovati in spoznavati.

Po svojih raznih vrstah so med vsemi drugimi mrčesi hrošči (kebri) najštevilnejši. Njihova životna oblika se vrsta po vrsti — druga od druge — tako močno razlikuje, da se temu v resnici čuditi moramo, da — nekateri med njimi so celó izredno-čudne prikazni. Barve so mnogovrstne, večkrat krasne in občudovalno lepe, na pr. razni rilčkarji, muškatniki, krešči, kozlički in drugi. Zavoljo njihovega trdega zunanega površja morejo se ložej in dalj časa nepokvarjeni ohraniti in spraviti, nego drugi mrčesi, metulji in kozokrileci (muhe in drugo lesem spadajoče mrčesje), kateri imajo navadno bolj mehko truplo, kakoršno se hitreje pokvari. To bilo je pa uže naravoslovcem v davnih časih glavni povod, da so se s tem mrčesom natančneje pečali in ga po vseh straneh na drobno opazovali.

Kebri vseh vrst imajo navadno po štiri kožaste (mrenaste) flafutice ali letalne kožice, ostre usnice (ustne dele), prosto premikajoče oprsje ter so razni in popolni spremembi (prepodobovanju) podvrženi. Letalne kožice (prave flafutice) pokrivajo jim navadno roženata, redkeje usnju podobna, a le malokedaj mehka gorenja pokrivalca, pod katera keber ob času počitka in hoje svoje prave letalnice proti sprednjemu koncu navskriž položi, zviije in popolnem spravi ali skrije. Prave letalnice keber edino le med letanjem popolno razprostire, razvije in raztegne. — Pri nekaterih kebrovih vrstah so gornja rožena pokrivalca po hrbtu doli ščitu enako skupaj zraščena, pod katerimi pa pravih letalnic nimajo in toraj